

sidestille enlige forsørgere med ægtepar, således at delingssystemet kommer til anvendelse i alle tilfælde, hvor flere personer skal leve af den selvangivne indkomst.

Skattereduktion for børn.

Den danske skattelovgivning tager i langt ringere grad, end tilfældet er i de fleste andre lande, hensyn til den belastning af skatteevnen, som følger af, at skatteyderen har omkostninger til børns forsørgelse og uddannelse. Denne manglende hensyntagen til familier med børn har medført, at især skatteydere med mellemindkomster er blevet hårdt ramt, fordi de yderligere har måttet lide under den stærke stigning, der er sket i beskattningen af netop disse indkomster.

Som et led i forslaget familiepolitiske sigte foreslås beskattningen af familier med børn derfor lempet i sammenligning med den nugældende lovgivning.

Efter de gældende regler ydes der fradrag i den skattepligtige indkomst med 500 kr. for det første barn og 700 kr. for hvert efterfølgende barn. Disse satser indførtes ved ligningsloven i december 1959 og betød for samtlige familier med børn i hovedstadsområdet og for mange familier i købstæderne en formindskelse af de hidtidige fradrag og dermed en yderligere skattebelastning for disse familier, som kun til dels er opvejet af øgede børnetilskud.

Ved siden af børnefradraget ydes der børnetilskud efter satser, som er faldende med stigende indkomster. Efter de gældende regler gives børnetilskud ikke, når familiens skalaindkomst er på 15 000 kr. og derover.

Dette dobbeltsystem for skattemæssig hensyntagen til børn foreslås ved nærværende forslag forenklet og sammenarbejdet i en enkelt ordning, hvorefter der i den beregnede skat ydes et fradrag, der er det samme uanset forsørgerens indkomst. Fradraget udgør 320 kr. for det første barn og 380 kr. for hvert efterfølgende barn. Hvis skattereduktionen for børn overstiger den pålignede skat, udbetales det overskydende beløb kontant. De nævnte fradragsbeløb er de samme overalt i landet.

Den hermed foreslåede ordning giver større skattemæssige fordele for børnefamilier end de nugældende regler og sikrer samtidig de små og mellemstore indkomster samme fordele af børnefradraget som de store indkomster.

Frdrag for invalide børn, nærpårørende o. a.

Efter forslaget skal der endvidere gives et nedslag i den beregnede skat på 320 kr. for børn

over 18 år, når disse børn er ramt af kronisk sygdom, invaliditet el. lign. og forældrene (i det væsentlige) sørger for deres underhold.

Det samme fradrag på 320 kr. gives skatteyderen, hvis han i væsentlig grad forsørger nærpårørende såsom forældre, bedsteforældre, svigerforældre eller søskende. Fradraget gives for hver forsørgt person, der bor hos skatteyderen.

Proportionalskattens område efter forslaget.

Ved det forslag, de to partier fremsatte i folketinget den 9. februar 1960, indtog proportionalskat en fremtrædende plads, idet denne beskattningsform ville blive den eneste, der kom til anvendelse ved statsindkomstbeskattningen af ca. 90 pct. af skatteyderne. Der knytter sig åbenbare fordele til et proportionalt skattesystem, især fordi beskattningen af merindkomst sker efter samme moderate procent som indkomsten i øvrigt. Ved februarforslaget var grænsen for proportionalbeskattningen sat til 15 000 kr. skattepligtig indkomst. Ved nærværende forslag forhøjes denne grænse til 18 000 kr. skattepligtig indkomst for forsørgere og for ikke-forsørgere til ca. 11 300 kr. Herved udvides proportionalbeskattningens område yderligere.

Proportionalskatten er fastsat til 18 pct. mod 16 pct. i februarforslaget, men samtidig er det skattefrie eksistensfradrag, der inden skatteberegningen foretages i enhver indkomst, forhøjet med 500 kr. for forsørgere til 5 500 kr. og med 250 kr. for ikke-forsørgere til 2 750 kr.

Med denne lempelige, ensartede beskattning sikrer forslaget for det første, at statens andel i indkomststigninger i højere grad fastlæses, for det andet, at arbejdslysten, opsparingsevnen, initiativet og risikovilligheden øges med de gavnlige virkninger, dette vil få for produktionen og samfundsøkonomien i det hele.

Forslagets skatteskala er indrettet således, at det førnævnte eksistensminimum på 2 750 kr. for enlige og 5 500 kr. for ægtepar bliver skattefrit. Indkomst mellem 2 750 kr. og 9 000 kr. beskattes alene med 18 pct. Det følger af delingssystemet, at for et ægtepar bliver de første 5 500 kr. i skattepligtig indkomst helt skattefri, idet disse 5 500 kr. deles i to gange 2 750 kr., der hver for sig er skattefri.

Ligger ægteparrets skattepligtige indkomst mellem 5 500 kr. og 18 000 kr., når det ikke op i den progressive del af skatteskalaen, idet delingen af indtægten ikke bringer indkomsten op over de 9 000 kr., som er grænsen for proportionalskatten.

Har ægteparret 18 000 kr. i skattepligtig indkomst, fører delingssystemet til, at det beskattes af to gange 9 000 kr. Efter skatteskalaen beskattes 9 000 kr. med 1 125 kr., der fremkommer således: